

отпочива кога тече,

Дълговетъ (борчоветъ) сѫ като дѣца,
заченватся пріятно а раждатся съ болѣсть.

Подирь смыртътъ слава, е каквото
подирь потъшваніето на корабътъ сго-
денъ вѣтъръ.

Женяніето е ружа що цвти, въ коїж-
то най подирь оставатъ теко тръніето.

Най смы всиаца еднакво близу до
смыртъта, по-близу отъ колкото можемъ
да мыслимъ че смы.

Най-голѣма злочестина е да ти прави
пакость такъвзи, срѣщо когото неможешъ
да ся оплачешъ.

Животътъ ни не ни е подаренъ, но да-
дешъ ни е като на заемъ за нѣколко
врѣме само.

Една случка може да доди на стотѣхъ
години веднѣжъ, а пакъ на часътъ ся
изгубя.

За да стане нѣкой си чутовенъ за-
выси повече отъ честътъ а не отъ ро-
дътъ му.

Добродѣтелиятъ сърца не трѣба да сѫ